

แนวปฏิบัติในการเขียนผลงานวิชาการให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาสมรรถนะของบุคคล โดยมีกระบวนการในการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือในเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กร สามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด ซึ่งกระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุนวัตกรรม การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึง แหล่งข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนวปฏิบัติปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรในสังกัด ให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้คณาจารย์สามารถเขียนผลงานวิชาการเพื่อส่งตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index: TCI) และวารสารระดับนานาชาติ ได้มากขึ้นและมีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการในลำดับต่อไป คณะพยาบาลศาสตร์จึงรวบรวมเทคนิคในการเขียนผลงานวิชาการให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายความสำเร็จในการเขียนผลงานตีพิมพ์ (goal setting) ของตนเอง เพื่อเป็นแรงผลักดันในการเขียนผลงานอย่างต่อเนื่อง กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละส่วนเพื่อผลักดันให้เขียนผลงานจนสำเร็จ
2. การปรับทัศนคติเชิงบวก (positive mind set) ในการเขียนผลงาน การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือความยากลำบากในการเขียนผลงาน ไม่รู้สึกกลัว กังวล หรืออาย ในการส่งผลงานให้วารสารพิจารณา โดยไม่กลัวถูก reject และในการส่งผลงานให้ที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิอ่านเพื่อให้ข้อเสนอแนะ และรับดำเนินการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะทันทีเพื่อให้มีสมาธิจดจ่อกับการเขียนอย่างต่อเนื่อง
3. การจัดสรรเวลาโดยไม่มีข้ออ้างอื่น เนื่องจากการที่อาจารย์จะสามารถรักษาสภาพการเป็นอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ได้ล้วนต้องมีผลงานตีพิมพ์ต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลงานการตีพิมพ์ดังกล่าวจะกลายเป็นส่วนสำคัญในการขอทุนวิจัย การขอตำแหน่งทางวิชาการ และการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
4. การหมั่นฝึกฝนตนเองด้านการเขียนผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ด้วยการอ่านผลงานวิชาการ การรับฟังการนำเสนอและการวิพากษ์ผลงานวิชาการ การฝึกเขียนผลงานวิชาการและให้

- เพื่อน ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ อ่านเพื่อให้ข้อเสนอแนะจะช่วยพัฒนาศักยภาพตนเองในการเขียนผลงานวิชาการมากขึ้น
5. จัดทีมที่ปรึกษา (mentors) สำหรับอาจารย์นักวิจัยรุ่นใหม่ที่ประสบการณ์น้อย เพื่อให้เป็นที่ปรึกษาในประเด็นต่างๆ ช่วยย่นระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ช่วยพัฒนามุมมองและแนวคิดด้านการวิจัยให้มากขึ้น โดยอาจพิจารณาเลือกที่ปรึกษาจากความเชี่ยวชาญของที่ปรึกษาหรือความต้องการของอาจารย์นักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อให้การให้คำปรึกษาด้านการเขียนผลงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ
  6. การศึกษาแบบฟอร์มการส่งผลงานเพื่อพิจารณาตีพิมพ์จากวารสารที่ต้องการส่งผลงานให้เข้าใจอย่างดี และถูกต้อง เพื่อย่นระยะเวลาในการเขียนผลงาน
  7. การตรวจทานผลงานวิชาการตนเองให้มีความถูกต้อง ทันท่วงที สอดคล้องกันทั้งเรื่อง ก่อนส่งผลงานให้วารสารพิจารณา จะช่วยลดระยะเวลาในการพิจารณาตอบรับตีพิมพ์หรือปรับแก้ก่อนตีพิมพ์ได้
  8. การศึกษา ค้นคว้าโปรแกรมที่ช่วยในการเขียนผลงานวิชาการต่างๆ เช่น โปรแกรมช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนผลงานภาษาต่างประเทศ เช่น <https://www.grammarly.com/> หรือเว็บไซต์ที่ช่วยตรวจสอบวารสารที่เหมาะสมในการส่งผลงานตีพิมพ์

Selecting the Right Journal

- Fits the scope of the journal (Aims and Scope)
- How? Where? (journal webpage) Ex. Medical, Education, Nursing
- Different word counts or page limits

9. ศึกษาข้อพิจารณาในการรับผลงานตีพิมพ์ในวารสาร โดยทั่วไปวารสารพิจารณาจาก

ข้อพิจารณาสำคัญในการรับ-ไม่รับตีพิมพ์

- ไม่มีการทำผิดจริยธรรม
  - จริยธรรมการวิจัย
  - จริยธรรมการผลิตผลงานวิชาการ
  - จริยธรรมการทำหน้าที่ของผู้แต่ง
- ตรงตามจุดประสงค์และขอบเขตของวารสาร
- ตรงตามประเภทบทความที่วารสารรับตีพิมพ์
- ตรงตามความต้องการของผู้แต่ง และสอดคล้องกับการบริหารงานวารสาร

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมด้านผู้แต่ง

มีการปฏิบัติตามจริยธรรมการตีพิมพ์ที่วารสารกำหนด (Duties of Authors)

- ส่งบทความเพื่อรับการพิจารณาที่เป็นผลงานใหม่ ไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน หรือไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น
- ต้องไม่มีการคัดลอกผลงาน (Plagiarism) ทั้งของตนเองและผู้อื่น
- ผู้นิพนธ์ที่มีชื่อในบทความต้นฉบับทุกคนต้องมีส่วนในการดำเนินการจริง ทั้งนี้ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) ต้องรับรองมาใน หนังสือนำส่งผลงานวิชาการ
- กรณีเป็นบทความวิจัยให้
  - แนบสำเนาหนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากหน่วยงานที่เก็บข้อมูล มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - รายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย โดยไม่ปิดบังซ่อนเร้น ไม่ให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือทำให้เข้าใจผิด

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมด้านผู้แต่ง

มีการปฏิบัติตามจริยธรรมการตีพิมพ์ที่วารสารกำหนด (Duties of Authors)

- แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการอย่างครบถ้วน โดย
- ส่งบทความที่แก้ไขแล้วมายังกองบรรณาธิการในระยะเวลาที่กำหนด หรือ
- แจ้งบรรณาธิการกรณีที่ต้องการเลื่อนกำหนดส่ง หรือยกเลิกการส่งบทความ
- ❖ การไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวอาจส่งผลต่อการตีพิมพ์ผลงาน หรือการตัดสินใจของบรรณาธิการ
- อ้างอิงผลงานวิชาการของผู้อื่นที่นำมาใช้ในผลงานตัวเองอย่างครบถ้วน ตรงกัน ทั้ง
  - อ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation) และ
  - เอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (Reference list)
- ❖ โดยใช้รูปแบบการอ้างอิงของสมาคมจิตแพทย์แห่งอเมริกา (American Psychological Association [APA]) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 ดังตัวอย่างใน คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์
- ชำระค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ก่อนที่บทความจะเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ผู้แต่งจะไม่ได้รับเงินคืนไม่ว่าผลการประเมินจะเป็นการ ตอรับ หรือ ปฏิเสธการตีพิมพ์

ผลงานที่ไม่รับหรืออาจจะไม่รับพิจารณา

1. ประเภทผลงานที่ไม่รับพิจารณา
  - Case study / Case report ที่ไม่ได้รับการรับรองจาก IRB
  - Research report ที่ไม่ได้รับการพิจารณาจาก IRB
2. ประเภทผลงานที่อาจจะถูกพิจารณาไม่รับตีพิมพ์แม้จะผ่านขั้นตอนการพิจารณาแล้ว
  - มีหลักฐานพิสูจน์ว่า Plagiarism (ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่ก็ตาม)
  - มีหลักฐานพิสูจน์ว่ามีการผิดจริยธรรมในการทำวิจัยหรือผลิตผลงานวิชาการ (ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่)
  - ไม่แก้ไขผลงานตามเวลาที่กำหนด
3. ประเภทผลงานที่อาจจะถูกพิจารณาถอดถอนออกจากระบบแม้จะตีพิมพ์ไปแล้ว
  - มีหลักฐานพิสูจน์ว่า Plagiarism / ผิดจริยธรรม (ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่)
  - ถูกร้องเรียนหรือฟ้องร้องเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัย หรือประเด็นอื่นใดที่ไม่เหมาะสมในการทำวิจัย

สรุป เทคนิคการเขียนผลงานวิชาการให้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติและนานาชาติ

1. เขียนและเลือกทีมให้ตรงกับความเชี่ยวชาญ
2. เลือกวารสารให้ตรงสาขาและมีขอบเขตในการรับเรื่องที่เขียน
3. เขียนให้ตรงกับคำแนะนำของผู้นิพนธ์มากที่สุด เพื่อหลีกเลี่ยงการถูก reject
4. เขียนเพื่อความเข้าใจ ให้ผู้อ่านทุกคนรู้เรื่อง